

Til § 1.

Medens Loven af 11. Maj 1897 kunde nøjes med at bestemme, at der til Udstykning af matrikulerede Ejendomme kræves Landbrugsministeriets Approbation, gøre de forandrede Forhold navnlig med Hensyn til Ejendomsbeskatningen det nødvendigt at opstille en nærmere Definition paa, i hvilke Tilfælde der skal kræves Landbrugsministeriets Approbation paa Udstykning af en samlet fast Ejendom, idet Ejendommens Anførsel i Matrikulen, hvor man efter 1. Juli d. A. som foran bemærket ikke længere ved en Sammenlægning af Gammelskatten kan betegne, hvad der skal holdes samlet som een Ejendom, ikke længer er bestemmende.

At der for det første maa kræves Landbrugsministeriets Approbation paa Udstykning af Jorder, der ere anførte under eet Matr.-Nr., er selvfølgelig, men desuden er en saadan Approbation ogsaa i adskillige andre Tilfælde nødvendig til Adskillelse af Jorder, der i Landbrugsministeriets Matrikul ere anførte under flere Matr.-Nr., nemlig:

1. Naar disse før 1. Juli 1904 have været anførte i Matrikulen med samlet Gammelskat og ikke senere ere blevne adskilte ved en af Ministeriet approberet Udstykning, idet den Omstændighed, at disse Matr.-Nr. have staaet anført med samlet Gammelskat, i Reglen betegner, at der paa dem hviler en Forpligtelse til, at de skulle holdes samlede som Hovedparcel, Pligthus eller af andre Grunde.

2. Naar der paa disse hvile en saadan Forpligtelse, som først er bleven paalagt, efter at Gammelskatten var bortfalden, eller hvor man af anden Grund har undladt at sammenlægge denne.

3. Naar der ved tinglæst Deklaration eller ved Notering i Landbrugsministeriets Matrikul og i Registrerne til Skøde- og Panteprotokollerne er paalagt disse Matr.-Nr. en særlig Forpligtelse til at holdes forenede, og

4. naar disse ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten som en samlet Ejendom.

Særlig med Hensyn til dette sidste Punkt skal bemærkes, at ligesom det har været et af Udstykningslovgivningens Formaal, som endog har begrundet dens Fremkomst, at bevare Skyldsætnings Nøjagtighed, hvorfor den har foreskrevet, at ved Ejendommens Deling en forholdsmæssig Del af Ejendommens Hartkorn og Gammelskat kom til at paahvile hver af Parcelerne, saaledes tilsigter denne Regel, at

Approbation kræves, naar Jorder, der i vedkommende Oppebørselsbetjents Bøger staa anførte med samlet Ejendomsskyld, ønskes delte, at indføre et tilsvarende effektivt Tilsyn med Fordelingen af Ejendomsskylden, der har afløst de tidligere Hartkornsskatter til Staten. Undlader man at foreskrive, at Landbrugsministeriets Approbation og dermed en Fordeling af Ejendomsskylden i et saadant Tilfælde skal foreligge, kan man ganske vist med Hensyn til Ejendomsskyldens Erlæggelse holde sig til Hovedejendommen, men foruden at dette efterhaanden vil medføre stor Forvirring og store Vanskeligheder, ikke mindst med Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld, kan der f. Eks. komme til at foreligge det Tilfælde, at alle de Parceller, hvori en Ejendom deles, sælges, uden at der i Skøderne træffes Bestemmelse om, hvor stor en Del af Ejendomsskylden der skal betales af hver af Parcelejerne, og der kan da opstaa Tvivl om, hvilken af disse Staten kan holde sig til, eller hvor stor en Del af den samlede Ejendomsskyld, hver Parcelejer skal betale.

Med Hensyn til Kontrollen med, at Udstykningslovgivningen overholdes, indeholder denne Paragraf ligesom den tidligere Lov Bestemmelsen om, at intet Skøde eller andet Adkomstdokument paa en Del af en fast Ejendom, til hvis Udstykning Landbrugsministeriets Approbation kræves, maa af Retsskriveren tinglæses, forinden det af Amtmanden er blevet forsynet med Paategning om Approbationens Dato, om Parcellens Hartkorn og Ejendomsskyld til Staten samt om de særlige Forpligtelser, der maatte være knyttede til Approbationen. Dersom Skødet imidlertid angaar et helt Matr.-Nr., savner Retsskriveren ethvert Middel til at undersøge, om her foreligger et af de Tilfælde, hvor Landbrugsministeriets Udstykningsapprobation udkræves under Hensyn til, at dette Matr.-Nr. er vurderet til Ejendomsskyld til Staten sammen med andre Matr.-Nr. Det er derfor nødvendigt tillige at foreskrive, at intet Skøde paa en fast Ejendom eller paa en Del af en saadan, af Retsskriveren maa antages til Tinglæsning, forinden det af vedkommende Oppebørselsbetjent er blevet forsynet med Paategning om, at den Ejendom, som Skødet omfatter, i Ejendomsskyldregistret er anført med særskilt Ejendomsskyld til Staten, og at de forfaldne Skatter ere betalte. En saadan Bestemmelse er derfor optaget i denne Paragraf. Der vil ikke herved paalægges Køberen af Parcellen